

NAV TÁJÉKOZTATÓ A SAJÁT JOGÚ NYUGDÍJAS MUNKAVÁLLALÓ TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI JOGÁLLÁSÁNAK VÁLTOZÁSÁRÓL

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Riasztv.) 27. §-a módosította a saját jogú nyugdíjas munkavállaló társadalombiztosítási jogállására vonatkozó szabályokat.

A Riasztv. kiegészítette a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvényt (a továbbiakban: Tbj.) egy új 65/L. §-al is, mely szerint: „A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Riasztv.) 27. § (1) bekezdésével módosított 5. § (1) bekezdés a) pontját és a Riasztv. 27. § (2) bekezdésével módosított 15. § (1) bekezdését 2019. január 1-től kell alkalmazni.”

Ennek megfelelően 2019. január 1-jétől a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) szerinti munkaviszonyban álló saját jogú nyugdíjas személyre nem terjed ki a biztosítási kötelezettség, és – a munkaviszonyára tekintettel – mentesül a 10 százalékos mértékű nyugdíjjárulék, valamint a 4 százalékos mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulék megfizetése alól.

Ezzel egyidejűleg a kifizető (munkáltató) a munkaviszonyra tekintettel mentesül a saját jogú nyugdíjas személy részére kifizetett, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerint összevont adóalapba tartozó adó (adóelőleg) alap számításánál figyelembe vett jövedelem után a 19,5 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adó és 1,5 százalékos mértékű szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettség alól.

Saját jogú nyugdíjas: az a természetes személy, aki a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény, illetve

nemzetközi egyezmény alkalmazásával

- öregségi nyugdíjban (ilyen ellátásnak minősül az életkortól függetlenül legalább 40 év jogosultsági idővel rendelkező nő számára megállapított nyugdíj is);
- a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított öregségi, rokkantsági nyugdíjsegélyben (nyugdíjban);
- egyházi jogi személytől nyugdíjban vagy növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi járadékban részesül.

Az előzőek mellett **saját jogú nyugdíjasnak minősül az a személy is**, aki a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek, illetve az EGT-állam jogszabályai alkalmazásával saját jogú öregségi nyugdíjban részesül.

Az Mt. szerint munkaviszonyban álló személyt, akkor is saját jogú nyugdíjasnak kell tekinteni, ha a nyugdíja folyósítása szünetel.

A foglalkoztató feladata a szabályváltozás kapcsán

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 1. számú melléklet 3.2 pont alapján az érintett személyek biztosítási jogviszonyának megszűnését a munkáltatónak 8 napon belül a 19T1041-es számú adatlapon az állami adó- és vámhatóság felé be kell jelenteni.

Hangsúlyozandó, hogy az említett változás csak az Mt. szerint munkaviszonyban foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas munkavállalókat érinti, a más jogviszonyban (pl. megbízási jogviszony) foglalkoztatott saját jogú nyugdíjas személy biztosítási kötelezettségét a Tbj. 5. § alapján a foglalkoztatónak a továbbiakban is meg kell állapítani, a közteherfizetést pedig az adott jogviszonyra irányadó szabályok szerint teljesíteni kell.

A vállalkozó nyugdíjas

A szabályváltozás azokat a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni- és társas vállalkozókat is érinti, akik a vállalkozói tevékenység folytatása mellett egyidejűleg munkaviszonyban is állnak.

A 2018. december 31-ig hatályos szabályok alapján a kiegészítő

tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozót foglalkoztató társas vállalkozás mentesült az egészségügyi szolgáltatási járulék megfizetése alól, ha az érintett személy foglalkoztatása munkaviszonyában vagy egyidejűleg fennálló több munkaviszonyában együttesen a heti 36 órát elérte.

Ez a mentesítő szabály 2019. január 1-jétől nem alkalmazható az Mt. szerint munkaviszonyban álló, egyidejűleg kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozókra. Ennek megfelelően a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, társas vállalkozás a kiegészítő tevékenységet folytató tagja után – egyéb mentesítésre okot adó körülmény hiányában – abban az esetben is egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére köteles, ha a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó egyidejűleg heti 36 órát elő foglalkoztatással járó munkaviszonyban is áll.

Abban az esetben, ha a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, de nem az Mt. szerinti munkaviszonyban áll (például: közalkalmazotti jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyban, stb), akkor az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség alóli mentesség továbbra is fennáll. Forrás: NAV